

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sucu toga suda Studenku Vuleti, sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Pamele Jerković, u upravnom sporu tužitelja R. L. E. obrt za popravak i preinake metalnih brodova, vlasnik Mirko Rapić, Drniš, Krš 2, zastupanog po opunomoćeniku Miljenku Krželju, odvjetniku u Odvjetničkom društvu "Pavlak & Partneri" d. o. o., Rijeka, Splitska 2, Pisarnica Zagreb, Zagreb, Trg bana Jelačića 3, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, zastupanog po opunomoćeniku Tomislavu Gudelju, dipl. iur. i zaposleniku prema općoj punomoći pohranjenoj u uredu predsjednika ovog suda pod poslovnim brojem 39 Su-293/2014, radi prisilne naplate poreza i drugih proračunskih prihoda (zastare prava na naplatu poreza i obveznih doprinosa), nakon neposredne i javne rasprave zaključene 16. rujna 2022. godine u prisutnosti stranaka, 26. rujna 2022.,

p r e s u d i o j e

I. Poništava se odluka tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak KLASA: UP/II-415-01/18-01/576, URBROJ: 513-04-21-16 od 10. studenoga 2021. godine.

II. Poništava se rješenje Porezne uprave, Područnog ureda u Splitu, Ispostava Trogir, KLASA: UP/I-415-02/2015-01/702, URBROJ: 513-07-17-09/18-35 od 28. rujna 2018. godine.

Obrazloženje

1. U pravovremenoj tužbi podnijetoj protiv rješenja tuženika, KLASA: UP/II-415-01/18-01/576, URBROJ: 513-04-21-16 od 10. studenoga 2021. godine tužitelj je u bitnom naveo: da navedena rješenja pobija zbog svih zakonskih razloga, bitne povrede postupka, pogrešne primijene materijalnog propisa te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Naveo je da se u konkretnom slučaju radi o ponovljenom postupku budući da je u prethodnom postupku Porezna uprava, Područni ured Split, Ispostava Trogir donijela rješenje, KLASA: UP/I-415-02/15-01/702, URBROJ: 513-07-29-10/15-01 od 27. studenog 2015. godine a žalba tužitelja protiv tog rješenja da je odbijena rješenjem tuženika, ali da je rješenje tuženika poništeno odlukom Upravnog suda u Splitu, broj: Uslpor-59/19 od 01. veljače 2018. godine; da u ponovljenom postupku

porezno tijelo po treći puta po službenoj dužnosti ne utvrđuje nastup zastare prava na utvrđenje porezne obveze i zastare prava na naplatu porezne obveze uz obrazloženje da je tijek zastare prekidan, odnosno da postoji zastoje zastare, jer da je tijek zastare zastao (ne teče) zbog podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka radi naplate poreznih obveza i da je radi osiguranja naplate poreznih obveza iz 2007. i 2008. godine upisano založno pravo na tužiteljevima nekretninama; da je nakon označene presude prvostupanjsko tijelo dana 13. travnja 2018. godine donijelo rješenje o prekidu postupka, koje je potvrđeno od tuženika, a isto rješenje tuženika da je poništeno rješenjem Upravnog suda u Splitu, broj: Usl-10/18 od 29. kolovoza 2018. godine. Istaknuo je, ponajprije, da nije trebalo donositi zaključak o nastavku postupka, već poništiti ili ukinuti zaključak kojim je prekinut postupak, s obzirom na to da je presudom Visokog upravnog suda broj Usž-2764/19 od 21. srpnja 2021. godine poništena presuda broj Uslpor-18/18. godine. Vezano za meritum stvari istaknuo je da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo, odnosno članak 94. stavak 7. OPZ-a, tvrdeći da je on tu zakonsku normu povezao s činjenicom da je 14. srpnja 2015. godine Županijsko državno odvjetništvo u Zadru podnijelo prijedlog za pokretanje stečajnog postupka nad poreznim obveznikom i da je zaključio da tijekom trajanja stečajnog postupka koji je započeo od dana podnošenja prijedloga zastara ne teče. Smatra da je riječ o pogrešnom pravnom shvaćanju i da je tuženik propustio primijeniti ključnu odredbu članka 95. stavka 1. OPZ-a, ali i zanemario da podnošenje prijedloga za otvaranje stečaja ne predstavlja radnju kojom bi se prekidao tijek zastare jer ona nije dostavljena na znanje poreznom obvezniku. Ističe da podnošenje prijedloga za otvaranje stečaja ne može se tretirati kao postupak naplate koji se vodi pred trgovačkim sudom, jer ta radnja nije dostavljena na znanje poreznom obvezniku, da se stečajni postupak smatra pokrenutim u trenutku donošenja rješenja suda o pokretanju stečajnog postupka (članak 128. stavak 2. Stečajnog zakona, dalje: SZ-a) te da pravna posljedice stečajnog postupka nastupaju u trenutku kad se rješenje o otvaranju stečajnog postupka objavi na mrežnoj stranici e-oglasne ploče suda (članak 158. SZ-a). S tim u vezi je istaknuo i da prethodni stečajni postupak ne predstavlja postupak naplate u smislu odredbe članka 94. stavka 7. OPZ-a, da je u konkretnoj situaciji taj tzv. prethodni postupak pokrenut na temelju vjerodostojnih isprava, a ne ovršnih isprava, da se postavlja pitanje zašto porezno tijelo nije prijavilo svoje tražbine u tom postupku na temelju ovršnih isprava, da su prekid i zastoje zastare različiti instituti, da OPZ svojim specijalnim odredbama propisuje nastup i računanje zastare te da nije sporno da porezno tijelo nije dostavilo na znanje obavijest njemu kao poreznom obvezniku o tomu da je pokrenut stečajni postupak. Oспорava i pravna stajališta Visokog upravnog suda iz presude poslovni broj Us-7021/2011-3 od 21. kolovoza 2014. godine i stav da je riječ o jednom poreznom obvezniku Mirku Rapiću OIB-a 74856995382, pozivajući se na shvaćanja Ustavnog suda Republike Hrvatske iz odluke broj U-I-2771/2008 od 17. ožujka 2010. godine, broj U-III-6950/2014 od 6. svibnja 2015. godine i presudi ovoga suda broj 8 Uslpor-12/19-10 od 25. rujna 2019. godine. U vezi zastarnog roka za obveze doprinosa, istaknuo je da je porezno tijelo zanemarilo zakonske izmjene Zakona o doprinosima (NN, br. 143/14), koje su uputile na primjenu OPZ-a te da se može zaključiti da zastarni rokovi za obveze doprinosa iznose tri odnosno šest godina, a ne pet odnosno deset godina. Nadalje je istaknuo da se u postupku utvrđivanja zastare primjenjuju propisi koji su bili na snazi u vrijeme nastanka činjenica na kojima se temelji oporezivanje, da je stoga trebalo primijeniti OPZ/08 (NN, br. 147/08 do 26/15), da je porezno tijelo trebalo stoga primijeniti odredbe članka 94. i 96. OPZ/08-a, da je ono bilo dužno na zastaru paziti po službenoj dužnosti, da se rješenja iz 2012. i 2013. godine ne mogu podvesti pod službene radnje

usmjerenom na naplatu porezne obveze koje prekidaju tijekom zastare. Zaključio je u tom dijelu da je nastupila zastara i da ona nije prekidana, a ni zastala zbog ne pokretanja stečajnog postupka te da pritom nije bitno postojanje, odnosno ne postojanje upisa založnog prava kao osiguranja naplate, jer je riječ o sredstvu osiguranja naplate duga. U tužbi je iznio pregled tijeka zastarnih rokova za pojedine porezne obveze. Tužbenim zahtjevom je zatražio da se tužba usvoji te poništi zaključak i rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-415-01/18-01/576, URBROJ:513-04-21-16 od dana 10. studenog 2021. godine i rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostava Trogir, KLASA:UP/I-415-02/2015-01/702, URBROJ:513-07-17-09/18-35 od dana 28. rujna 2018. godine, i da se utvrdi nastup zastare prava na utvrđenje i naplatu predmetnih poreznih obveza.

2. Tuženik je odgovorio na tužbu, predloživši, bez rasprave, odbiti tužbeni zahtjev zbog razloga navedenih u osporenoj drugostupanjskoj odluci.

3. Osporenom odlukom tuženika (zaključkom i rješenjem), KLASA: UP/II-415-01/18-01/576, URBROJ: 513-04-21-16 od 10. studenoga 2021. godine i to Zaključkom je određeno da se nastavlja postupak privremeno prekinut zaključkom tuženika, KLASA:UP/II-415-01/18-01/576, URBROJ:513-04/18-2 od 27. studenog 2018. godine. Navedenim zaključkom prekinut je postupak pokrenut po žalbi R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić iz Drniša, Krš 2 izjavljene protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostava Trogir, KLASA:UP/I-415-02/2015-01/702, URBROJ:513-07-09/18-35 od 28. rujna 2018. godine. Točkom 2. Zaključka utvrđeno je da će se postupak nastaviti voditi po okončanju sudskog spora koji se vodi kod Visokog upravnog suda RH po žalbi na presudu Upravnog suda u Splitu, broj: 8 Uslpor-18/18-32 od 22. veljače 2019. godine. Nadalje se navodi da je Visoki upravni sud dana 21. srpnja 2021. godine donio odluku po žalbi broj: Usž-2764/19-2 ispunjeni su uvjeti za nastavak upravnog spora.

Rješenjem tuženika navedene oznake od 10. studenog 2021. godine odbijena je žalba tužitelja podnijeta protiv rješenja Porezne uprave, Područnog ureda u Splitu, Ispostava Trogir, KLASA: UP/I-415-02/2015-01/702, URBROJ: 513-07-17-09/18-35 od 28. rujna 2018. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja za utvrđivanje zastare prava na naplatu poreznog duga i kamata.

Navedenim prvostupanjskim rješenjem od 28. rujna 2018. godine utvrđeno je da tužitelj, kao ovršenik, na dan 28. rujna 2018. godine na ime poreznog duga i ostalih proračunskih prihoda duguje iznos od 44.354.768,85 kuna. Nadalje istim rješenjem je određeno da ako ovršenik ne ispuni obvezu da će utvrđeni dug naplatiti ovrhom nad njegovom imovinom, te je određeno da žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

4. Na raspravi od 16. rujna 2022. godine opunomoćenik tužitelja je iskazao da u cijelosti ostaje kod sadržaja tužbe i tužbenog zahtjeva. Istakao je da se u ovoj pravnoj stvari radi o ponovljenom postupku koji je uslijedio nakon presude Upravnog suda u Splitu broj: Uslpor- 59/19 od 21. listopada 2019. godine, kojom je poništeno deklaratorno rješenje od 27. studenog 2015. godine, Klasa: UP/I-415-02/15-01/702; da u ponovljenom postupku Porezna uprava se oglasila na primjedbe suda i da je ponovno donijela deklaratorno, ovdje prvostupanjsko rješenje o utvrđivanju duga; da bez obzira na zahtjeve Za zastaru predane 2015-2018. godine i na činjenicu da na zastaru treba paziti po službenoj dužnosti, porezno tijelo donosi pobijano prvostupanjsko rješenje kojim se utvrđuju dugovanja iz 2007 – 2011. godine bez

pravilnog obrazloženja u odnosu na zastaru; da se u rješenju konstatira da je 2015. godine podnijet prijedlog za otvaranje stečajnog postupka a koji utječe na zastoj zastare, ali ako je nastupio zastoj zastare, a ne eventualno prekid, zašto Porezna uprava donosi nova rješenja i dalje provodi ovrhu; da porezno tijelo ignorira činjenicu da je tužitelj podnio zahtjeve za utvrđenje zastare iz 2015. do 201,8. godine, a da je po istim zahtjevima zastaru trebalo računati po starom OPZ-u.

Navodi da su obveze koje su utvrđene u prvostupanjskom rješenju već utvrđene rješenjima o ovrsi iz 2018. godine, te rješenjima donesenim po provedenom nadzoru iz 2015. i 2016. godine, kao i rješenjem o utvrđenju iz 2008. godine i rješenjem o ovrsi iz 2009. godine. Stoga, kako se navedena rješenja izvršavaju i danas, da je prvostupanjskim rješenjem prekršeno pravilo ne bis in idem; da je netočan navod rješenja da je rješenje donijeto radi upisa založnog prava obzirom da je tuženo tijelo upisalo predmetnu zabilježbu na nekretnini Mirka Rapića temeljem rješenja o ovrsi iz 2018. i 2008. godine, slijedom čega proizlazi da se isti dug u više postupaka utvrđuje više puta, što je nedopustivo i rješenje čini nezakonitim.

Opunomoćenik tuženika je iskazao i da u cijelosti ostaje kod odgovora na tužbu i obrazloženja osporenog rješenja. U odnosu na iznijete Navode opunomoćenika tužitelja je iskazao da je isto irelevantno i bez utjecaja na ocjenu zakonitosti osporenog rješenja tuženika.

5. U dokaznom postupku čitani su: tužba, osporeno rješenje tuženika od 10. studenog 2021. godine, odgovor na tužbu, te je pregledan sudski spis i spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu. Stranke nisu imale kakvih drugih dokaznih prijedloga.

6. Ocjenom svakog pojedinog dokaza i svih zajedno, na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Predmet ovoga spora je ocjena zakonitosti odluka koje su donijete u postupku pokrenutom po zahtjevu tužitelja za utvrđenjem zastare prava na naplatu poreznog duga i kamata, kojeg je on podnio poreznom tijelu prvog stupnja 01. lipnja 2015. godine 02. siječnja 2016. godine., koje je kasnije dopunio sukladno presudi Upravnog suda u Splitu, broj: Uslpor-60/17 od 14. svibnja 2018. godine. Riječ je o naplati porezne obveze po osnovi poreza i obveznih doprinosa za razdoblje od 2007. do 2012. godine.

8. Ponajprije, nije sporno da je Mirku Rapiću, kao fizičkoj osobi i vlasniku obrta, primjenom Zakona o osobnom identifikacijskom broju „Narodne novine“, broj: 60/08) dodijeljen osobni identifikacijski broj (skraćeno: OIB) 74856995382, da je potom 1. siječnja 2009. godine Mirku Rapiću, trgovcu pojedincu dodijeljen OIB: 69485909168 te da je porezna uprava, rješenjem KLASA: UP/I-417-01/10-002/1, URBROJ: 513-07-15-01/2011-8 od 21. veljače 2011. godine, poništila naknadno dodijeljen OIB: 69485909168, a koje rješenje je steklo pravomoćnost tako što je Visoki upravni sud Republike Hrvatske odlukom poslovni broj Us-7021/2011-3 od 21. kolovoza 2014. godine odbio tužbu Mirka Rapića kao neosnovanu. Stoga sud smatra da je u konkretnom predmetu riječ o jednom poreznom obvezniku.

9. Nije sporan početak roka trajanja zastare za navedene obveze. Naime, nije sporno da je za navedene obvezne započeo teći istekom godine na koji se ti doprinosi odnose, odnosno za one za 2007. godine od 1. siječnja 2008. godine, i tako dalje redom.

10. Prvenstveno je sporno li nastupila relativna ili apsolutna zastara navedenih obveza na 1. siječnja 2017. godine, kada je stupio na snagu Opći porezni zakon ("Narodne novine", broj 115/16) radi ocjene koji materijalni propis valja primijeniti pri ocjeni nastupa zastare. Sporno je da li nastupila zastara prava na naplatu navedenih poreznih obveza i drugih javnih davanja u trenutku poduzimanja službenih radnji poreznih tijela.

11. S obzirom na podatke spisa proizlazi da je porezni dug naveden u prvostupanjskom rješenju već bilo utvrđeno ranijim rješenjima (radi se o istom dugu) i da su za radi naplate istog duga već bila donesena rješenja o ovrsi.

Dakle, proizlazi da porezno tijelo isti porezni dug utvrđuje više puta (donosi više rješenja za isti dug). Nadalje proizlazi da porezno tijelo u prethodnim razdobljima nije po službenoj dužnosti utvrdilo nastup zastare a da nastup zastare je odbilo utvrditi i po zahtjevu tužitelja iz 2015. i 2016. godine navodeći da je tijekom zastare prekidan zbog radni poreznog tijela, a uz navedeno da je podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nadležnom Trgovačkom sudu, koje je podnijelo Državno odvjetništvo po inicijativi Porezne uprave, došlo do zastoja tijekom zastare, tako da zastarni rok nije protekao i da nije nastupila zastara.

12. Tuženik u osporenom rješenju ističe da je rješenjem Općinskog suda u Trogiru, broj: Z-891/09 od 29. svibnja 2009. godine upisano založno pravo na nekretnini tužitelja, kat. čest. 877/2, Zk. ul. 463, k.o. Ljubitovica, pa da sukladno članku 94. stavak 7. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine", broj 147/08) zastara prava na naplatu nije nastupila.

13. Porezno tijelo je ocijenilo da je rok zastare ponovno prekinut, odnosno zastao 13. srpnja 2015. godine, odnosno u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka zbog postojanja poreznog duga i njegove naplate, kojeg je po inicijativi Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija KLASA: 423-05/2015-001/00132, URBROJ: 513-007-29-01/2015-02 od 23. lipnja 2015. godine, podnijelo Županijsko državno odvjetništvo u Šibeniku Trgovačkom sudu u Zadru, Stalnoj službi u Šibeniku. U tom dijelu tužitelj je osporio da bi bila riječ o postupku pred sudom radi naplate poreza i drugih javnih davanja, da bi moglo biti riječ o postupku radi naplate samo u trenutku donošenja rješenja o otvaranju stečaja i da se taj postupak ne smatra pokrenutim u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka te da je trebalo uzeti u obzir i činjenicu da stečaj nad njim nije ni otvoren, već da je rješenjem navedenoga trgovačkog suda) obustavljen stečajni postupak nad tužiteljem, budući da je dužnik ostao sposoban za plaćanje, da račun dužnika nije blokiran i da nema dospjelih nepodmirenih obveza za plaćanje, odnosno da mu je stanje blokade 0,00 kuna. Tužitelj je istaknuo i da porezna tijela u tom dijelu ne razlikuju institute prekida i zastoja zastare.

14. Među strankama je sporno je li bitno za ocjenu nastupa zastare činjenica da je rješenjem Općinskog suda u Trogiru poslovni broj Z-891/09 od 29. svibnja 2009., po zahtjevu porezne uprave, tražbina osigurana upisom založnog prava na nekretnini poreznog obveznika označenoj čest zem. 877/2, Z. U. 463, K. O. Ljubitovica. Tuženik tvrdi da za porezne obveze u 2007. i 2008. zastara prava zbog upisa založnog prava nije nastupila.

15. Javna pravna tijela su u poreznom postupku dužna paziti na zastaru po službenoj dužnosti. To pravno shvaćanje izraženo je na sjednici Financijskog, radnog i imovinskopravnog odjela Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, koja je održana 3. i 7. studenog 2014. (zaključak poslovni broj 6 Su-507/2014-2 od 7. studenog 2014. – dostupno na www.upravnisudrh.hr). To znači da su ona dužna voditi računa i o nastupu apsolutne ili relativne zastare u trenutku poduzimanja bilo koje službene radnje, pa i odlučivanja o žalbi protiv poreznog rješenja.

16. U skladu s prijelaznim odredbama članka 197. stavaka 1. i 2. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine", broj 115/16., stupio na snagu 1. siječnja 2017.; u daljnjem tekstu: OPZ/16.), postupci pokrenuti do stupanja na snagu tog zakona prema odredbama Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 147/08., 18/11., 78/12., 136/12., 73/13., 26/15. i 44/16., u daljnjem tekstu: OPZ/08) dovršit će se prema odredbama toga zakona, kao i postupci za utvrđivanje zastare započeti po zahtjevu poreznog obveznika prema odredbama OPZ/08-a u kojima je do 1. siječnja 2017. nastupila relativna zastara. Jedino će se postupci u kojima je do 1. siječnja 2017. nastupila apsolutna zastara prema odredbama OPZ/08-a dovršiti prema odredbama OPZ-a/16.

17. Iščitavajući navedene zakonske norme može se zaključiti da je OPZ/16 ukinuo razlikovanje relativne i apsolutne zastare koje je predviđao OPZ/08 te je propisan jedinstveni šestogodišnji zastarni rok. Takva je zakonodavna promjena zahtijevala propisivanje i odgovarajućega prijelaznog režima, koji uzima u obzir činjenicu da je u nekim postupcima pokrenutim prema OPZ/08-u do dana stupanja na snagu OPZ/16 nastupila relativna ili apsolutna zastara. Shodno tomu prijelazni režim vezano za zastaru uređen je kao iznimka citiranom odredbom članka 197. stavka 2. OPZ/16-a, kojom je iz područja primjene općega prijelaznog režima isključeno upravo pitanje vezano za nastup zastare prema članku 197. stavku 2. OPZ/16.

18. Tumačenjem sadržaja odredbe članka 197. stavka 2. OPZ/16-a sud smatra da u postupcima utvrđivanja nastupanja zastare porezne obveze, ali i u postupcima utvrđivanja i naplate porezne obveze koji su pokrenuti prema OPZ/08-u relativna zastara može teći i nastupiti samo do 1. siječnja 2017., kada je stupio na snagu OPZ/16. Naime, nakon toga trenutka relativna zastara ne teče, pa nije moguće ni utvrditi njezino nastupanje nakon 1. siječnja 2017. To znači da će se postupci za utvrđivanje porezne obveze započeti prema OPZ/08-u, a u kojima do 1. siječnja 2017. nije nastupila relativna zastara, dovršiti prema OPZ/16. Samo oni postupci u kojima je do 1. siječnja 2017. nastupila relativna zastara dovršit će se, u smislu odredbe članka 197. stavka 1. OPZ/16-a, po ranijem zakonskom propisu, odnosno OPZ-u. Može se i zaključiti da će se novi zakon, odnosno OPZ/16 primijeniti i na situaciju u kojoj je do 1. siječnja 2017. nije nastupila apsolutna zastara prema OPZ/08-u. Pritom, sud smatra da okolnost je li porezni obveznik podnio poseban zahtjev za utvrđenje zastare ili nije, odnosno je li istakao prigovor zastare u postupku koji je pokrenut po službenoj dužnosti radi utvrđivanja porezne obveze ili nije ne može biti razlog za nejednako oporezivanje, a niti ta činjenica može opravdati različite pravne posljedice glede prijelaznoga režima u pogledu zastare osobito u situaciji kada je porezno tijelo i po službenoj dužnosti, bez obzira o radnjama poreznog obveznika, dužno paziti na nastupanje zastare.

19. Zaključiti je da prema prijelaznoj i završnoj odredbi članka 197. stavka 2. OPZ/16-a, vezano za primjenu materijalnog prava pri ocjeni nastupa zastare

utvrđivanja i naplate poreza i drugih javnih davanja ključno je utvrditi je li u trenutku stupanja na snagu OPZ/16-a, odnosno na dan 1. siječnja 2017. godine nastupila relativna odnosno apsolutna zastara po pravilima OPZ/08-a.

Izložena pravna shvaćanja zauzeo Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama poslovni broj U-zpz-28/2021 od 25. svibnja 2021. i poslovni broj U-zpz-73/2021-7 od 12. siječnja 2022. (dostupna na: <http://www.vsrh.hr>).

20. Polazeći od navedenog vezano za primjenu materijalnog propisa glede nastupa zastare prava na utvrđenje i naplatu poreznih obveza, a u odnosu na konkretan predmet, ističi je sljedeće.

Odredbom članka 30. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o doprinosima („Narodne novine“ broj: 115/16., u daljnjem tekstu: ZIDZoD) je propisano da postupci utvrđivanja zastare započeti po zahtjevu obveznika doprinosa, a prema odredbama Zakona o doprinosima („Narodne novine“, broj: 84/08., 152/08., 94/09., 18/11., 22/12., 144/12., 148/13., 41/14. i 143/14.) dovršit će se sukladno odredbama toga zakona, osim ako su odredbe toga zakona i odredbe općeg poreznog zakona povoljnije za obveznika doprinosa.

21. S obzirom na to da je odredbama članka 229. i 230. Zakona o doprinosima („Narodne novine“ broj: 84/08., 152/08., 94/09., 18/11., 22/12., 144/12., 148/13., 41/14. i 143/14., u daljnjem tekstu: ZoD) propisano da relativan rok zastare prava na obračun obveze doprinosa i kamata i na naplatu doprinosa, kamata i troškova ovrhe nastupa za pet godina, odnosno da apsolutni rok zastare nastupa za deset godina, računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, a odredbom članka 21. ZIDZoD-a je propisno da na postupke utvrđivanja zastare prava na utvrđivanje doprinosa i prava na naplatu doprinosa koji nisu uređeni odredbama ovoga zakona primjenjuju se odredbe Općega poreznog zakona, u konkretnom predmetu trebalo je primijeniti povoljni zakon za tužitelja, a to je Opći porezni zakon.

22. Kad protekne vrijeme zastare, porezno tijelo čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u neposrednom posjedu ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi, dok se zastarjela tražbina po osnovi kamata ne može namiriti niti iz opterećene stvari (članak 94. stavak 10. OPZ/08-a). Može se zaključiti da citirana zakonska norma daje mogućnost namirenja iz opterećene stvari propisana samo u odnosu na glavnicu, dok se zastarjela tražbina po osnovi kamata ne može namiriti niti iz stvari na kojoj je osnovana hipoteka radi osiguranja naplate novčane tražbine.

23. Prema članku 94. stavku 1. OPZ/08, pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći.

Prema odredbi članka 94. stavka 9. OPZ/08-a ako se radi naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka zastara na teče.

Tijek zastare prava na utvrđivanje, odnosno prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe prekida se svakom službenom radnjom poreznog tijela usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe, koja je dostavljena na znanje poreznom obvezniku, a nakon poduzetih radnji iz stavka 1. toga članka zastarni rok počinje ponovno teći u skladu s odredbama članka 95. stavka 1. i 3. OPZ/08-a.

Člankom 96. stavkom 1. OPZ/08-a je propisano da apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te prava poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, a prema odredbama članka 94. stavka 3. 4. i 5. toga zakona.

24. Tumačeći navedenu odredbu članka 96. stavka 1. OPZ-a, prekid tijeka relativne zastare nema utjecaja na tijek roka apsolutne zastare prava na utvrđenje porezne obveze, jer se rok za apsolutnu zastaru računa od dana kada je zastara prvi put počela teći i ne može se prekinuti ikakvom službenom radnjom poreznog tijela usmjerenom na utvrđenje porezne obveze.

25. Sud smatra i pogrešnim ocjenu i pravno shvaćanje poreznih tijela da je u konkretnom predmetu došlo do zastoja zastara prava na naplatu poreznog duga na koji se odnosi tužiteljjev zahtjev dana 13. srpnja 2015. godine, odnosno u trenutku podnošenja prijedloga nadležnog državnog odvjetništva za pokretanjem prethodnog stečajnog postupka pred nadležnim trgovačkim sudom.

Naime, prema odredbi članka 39. stavka 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13, u daljnjem tekstu: SZ), kojeg je primijeniti u konkretnom predmetu na temelju članka 441. stavka 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj: 71/05), stečajni postupak se pokreće prijedlogom vjerovnika ili dužnika, ako zakonom nije drugačije određeno, dok je stavkom 2. toga članka propisano da je vjerovnik ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojega od stečajnih razloga. Smatrat će se da je vjerovnik učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine ako njezino postojanje temelji na ovršnoj ispravi ili nepravomoćnoj sudskoj ili upravnoj odluci.

Člankom 42. stavkom 1. SZ-a propisano je da na temelju prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka stečajni sudac donosi rješenje o pokretanju postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnoga postupka (prethodni postupak), protiv kojega nije dopuštena posebna žalba, ili taj prijedlog odbacuje rješenjem.

U skladu s odredbom članka 53. stavkom 1. SZ-a ako je pokrenut prethodni postupak, stečajni sudac će odrediti ročište radi rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnoga postupka najkasnije u roku od 60 dana od podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, dok prema stavku 6. toga članka stečajni sudac će na ročištu, a najkasnije u roku od tri dana nakon njegova zaključenja, donijeti rješenje o otvaranju stečajnoga postupka ili o odbijanju prijedloga za otvaranje toga postupka.

Prema odredbi članka 54. stavka 3. SZ-a rješenjem o otvaranju stečajnoga postupka pozvat će se vjerovnici da u određenom roku, u skladu s pravilima ovoga Zakona o prijavi tražbina, stečajnom upravitelju prijave svoje tražbine. Rok za prijavu tražbina ne može biti kraći od petnaest dana niti dulji od mjesec dana.

Pravne posljedice otvaranja stečajnoga postupka nastupaju početkom dana kojega je oglas o otvaranju stečajnoga postupka istaknut na oglasnoj ploči suda (članak 88. stavak 1. SZ-a).

26. Tumačeći i iščitavajući navedene norme SZ-a pojedinačno i u njihovoj ukupnosti te u združenim učincima normi OPZ-a, sud smatra da u konkretnom predmetu u trenutku podnošenja prijedloga za pokretanje prethodnog stečajnog postupka nije došlo do zastoja zastare u smislu odredbe članka 94. stavka 9. OPZ/08-a. Naime, nije riječ o postupku pred sudom koji se vodi radi naplate poreza ili drugog

javnog davanja, s obzirom na to da se stečajni postupak, koji je svojevrsni postupak prisilne naplate tražbine, smatra pokrenutim na temelju rješenja suda o otvaranju toga postupka, s obzirom na to da pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupaju početkom dana kojega je oglas o otvaranju stečajnoga postupka istaknut na oglasnoj ploči suda te s obzirom na to da se rješenjem o otvaranju stečajnog postupka pozivaju vjerovnici da u određenom roku prijave svoje tražbine.

27. Istaći je, da je ovaj sud presudom broj: Uslpor-18/18-32 od 4. ožujka 2019. godine poništio rješenje Ministarstva financija RH, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-410-23/17-01/847, URBROJ:513-04/18-2 od 03. siječnja 2018. godine, kojim je tuženik poništio rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA:UP/I-416-02/16-01/161, URBROJ:513-07-17/17-61 od 15. rujna 2017. godine, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za utvrđivanje zastare poreznog duga.

28. Tuženik je u navedenom rješenju iznio stav da podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad žaliteljem (R.L.E.) zbog postojanja poreznog duga i naplate istog, kojeg je po inicijativi Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Trgovačkom sudu u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, podnijelo Županijsko državno odvjetništvo u Šibeniku, se ne može cijeliti kao vođenje postupka pred sudom, zbog čega zastarni rok ne bi tekao, jer da podnijeti prijedloga za pokretanje stečajnog postupka se ne bi mogao tretirati kao vođenje postupka naplate, obzirom da stečajni postupak po navedenom prijedlogu nije otvoren, da je zastarni rok tekao za cijelo vrijeme, što bi značilo da je protekom zastarnih rokova nastupila zastara.

29. Sud je u presudi broj: Uslpor-18/18-32 od 4. ožujka 2019. godine iznio stav da bi se s obzirom da je Županijsko državno odvjetništvo u Šibeniku podnijelo Trgovačkom sudu u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, se moglo raditi o zastoju (mirovanju) zastare dok se ne odluči o prijedlogu, na način da ako otpadnu okolnosti zastoja, zastara bi nastavila teći, a proteklo vrijeme zastare prije zastoja se uračunava u zastarni rok.

30. Presuda ovog suda broj: Uslpor-18/18-32 od 4. ožujka 2019. godine je poništena odlukom (presudom i rješenjem Visokog upravnog suda RH broj: Usž-2764-2 od 21. srpnja 2021. godine te je ujedno odbačena tužba tužitelja Republike Hrvatske, zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu.

31. Dakle, tuženik je u vezi sa navedenim imao stav podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nema utjecaja na tijek zastare tj. da su zastarni rokovi tekli, ustvari da je zastara nastupila, radi čega je i poništio prvostupanjsko rješenje i predmet vratio na ponovni postupak, sa uputom da prvostupanjsko tijelo postupi prema danoj uputi.

32. Kako je riječ je o naplati poreza i obveznih doprinosa za 2007., 2008., 2009., 2010., 2011. i 2012. Nije sporan početak roka trajanja zastare za navedene obveze. Naime, nije sporno da je za navedene obvezne započeo teći istekom godine na koji se ti doprinosi odnose, odnosno za one za 2007. od 1. siječnja 2008., one za 2008. od 1. siječnja 2009., one za 2009. od 1. siječnja 2010., one za 2010. od 1. siječnja 2011., one za 2011. od 1. siječnja 2012. i one za 2012. od 1. siječnja 2013. godine.

33. Polazeći od iznesenoga, a uzimajući u obzir nesporne početne rokove zastare, sud smatra da je u konkretnom predmetu u trenutku donošenja osporenoga drugostupanjskog rješenja (10. studenog 2021.), kada je tuženik trebao paziti na zastaru po službenoj dužnosti, ali i u trenutku stupanja na snagu OPZ-a (na 1. siječnja 2017.) protekli relativni trogodišnji rokovi zastare, odnosno za pojedine obveze i šestogodišnji apsolutni rok zastare prava na naplatu navedenih obveza.

Sud mora primijetiti da se način na koji je tuženik protumačio i primijenio relevantne norme može smatrati u cijelosti arbitrarnim, budući da za svoje tumačenje i ocjene vezano za nastup zastare prava na naplatu poreznih obveza nije dao razloge rješavanja upravne stvari koji bi imali logično i racionalno utemeljenje u mjerodavnom materijalnom propisu. Postupanje poreznih tijela u konkretnom predmetu je, osim arbitrarnošću, opterećeno i pretjeranim pravnim formalizmom. Osim toga, iz obrazloženja osporenih odluka razvidno je da porezna tijela nisu ni ocijenila (ne)osnovanost navoda žalitelja, poreznog obveznika. Naime, pravilno i potpuno obrazloženje po prirodi stvari neophodna je pretpostavka ostvarenja ustavnog prava stranke na žalbu, ali i prava na sudsku zaštitu odnosno ocjenu zakonitosti upravnog akta u upravnom sporu.

34. Vezano za upisano založno pravo na nekretnini tužitelja, sud smatra da to ne utječe na ocjenu nastupa porezne zastare na naplatu, već je riječ o instrumentu osiguranja koji omogućava naplatu i zastarjele (tako osigurane) tražbine u dijelu glavnice (ali ne i kamata) samo iz založene stvari. Naime, ocjena utvrđenja zastare je jedno pravno pitanje, a pitanje otpisa zastarjelog duga je samostalno i odvojeno drugo pravno pitanje. Riječ je, u biti, o različitim pravnim institutima koji se stubokom razlikuju po svojim pravnim pretpostavkama i učincima.

35. Slijedom navedenog osporeno rješenje nije zakonito. Stoga, valjalo je, odlučujući u granicama tužbenog zahtjeva, na temelju odredbe članka 58. stavka 1., u vezi s člankom 31. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., u daljnjem tekstu: ZUS), poništiti rješenje tuženika i prvostupanjskog poreznog tijela bez vraćanja predmeta na ponovni postupak, odnosno presuditi kao pod točkom I. i II. izreke.

Splitu 26. rujna 2022.godine

S U D A C

Studenko Vuleta

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana primitka njezina pisanog otpravka, koja se podnosi pisano ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu za Visoki upravni sud Republike Hrvatske, s time da ona odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 1. i 5., članak 66.a stavak 1. i članak 67. stavak 1. i 2. u vezi s člankom 79. stavkom 7. ZUS-a).

DNA:

- opunomoćeniku tužitelja Miljenku Krželju, odvjetniku u OD "Pavlak & Partneri" d. o. o., Rijeka, Splitska 2, Pisarnica Zagreb, Zagreb, Trg bana Jelačića 3,
- tuženiku Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, a spis KLASA: UP/II-415-01/18-01/576, vratiti po pravomoćnosti presude,
- spis.

Broj zapisa: **eb312-354cf**

Kontrolni broj: **027b6-3d09b-f609d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=STUDENKO VULETA, L=SPLIT, O=UPRAVNI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.